

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.4.2009
KOM(2009) 189 endelig

2009/0057 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand

{SEC(2009) 524}
{SEC(2009) 525}

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Med dette forslag indføres der en langsigtet plan for forvaltning af den vestlige bestand af almindelig hestemakrel (*Trachurus trachurus*) og fiskeriets udnyttelse af denne bestand, som samler alle de faser, der indgår i de genopretnings- og forvaltningsplaner, som er nævnt i artikel 5 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹, i én plan. Planen skal sørge for, at udnyttelsen af denne bestand bliver styret hen mod det maksimale bæredygtige udbytte på grundlag af videnskabelig rådgivning, og sikre stabilitet i fiskerisektoren. Disse mål er i tråd med målsætningerne i afsnit 30 i handlingsplanen fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, som blev vedtaget ved resolution 2 fra denne konference², og med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik som beskrevet i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik.

Der er tale om den anden plan vedrørende en pelagisk bestand i EF-farvande; den første blev indført med Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland. For bestande med stor geografisk udbredelse, som forvaltes i fællesskab med kyststaterne i Nordatlanten, er der allerede indført en række forvaltningsordninger, som er blevet aftalt bilateralt eller multilateralt; det gælder nordøstatlantisk makrel, blåhvilling, atlantisk-skandinavisk sild og Nordsøild.

Den vestlige bestand af almindelig hestemakrel er langt den største af de tre bestande af hestemakrel, som lever på Fællesskabets kontinentalsokkel. Det nuværende forvaltningssystem er ikke særlig gunstigt for situationen for hestemakrel. Mulighederne for at tage hensyn til den videnskabelige rådgivning på ad hoc-basis hæmmes af, at de bestandsområder, som anvendes i den videnskabelige rådgivning, ikke falder sammen med de områder, for hvilke de samlede tilladte fangstmængder fastsættes. Det er meningen, at problemet med ikke-sammenfaldende områder skal løses parallelt med gennemførelsen af den langsigtede forvaltningsplan. Den videnskabelige rådgivning om bestanden er baseret på en usikker vurdering. Den vigtigste fiskeriuaafhængige informationskilde er de internationale ægundersøgelser, som er blevet foretaget hvert tredje år siden 1977. Dataene herfra og supplerende oplysninger har hidtil ikke gjort det muligt for fiskeriforskere at foretage en fuldstændig bestandsvurdering.

Det er ikke usædvanligt, at videnskabelig rådgivning om en bestand ikke kan baseres på en fuldstændig bestandsvurdering. Der er mange grunde til, at den videnskabelige rådgivning er mangelfuld, herunder f.eks. lavere datakvalitet fra et faldende fiskeri. Indtil nu har Kommissionen kun indført forvaltningsplaner for bestande, hvis tilstand der er et forholdsvis godt kendskab til, og den har indsat bestemmelser om midlertidige situationer med mangel på oplysninger. For hestemakrellens vedkommende er kendskabet til bestanden gradvis blevet forbedret, men det er stadig begrænset. Fordi der fra den pelagiske sektors side er stor interesse for en videnskabeligt baseret langsigtet forvaltning, som hviler på de

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² FN-dokument A/CONF.199/20**.

biologiske oplysninger, der allerede er til rådighed, og fordi den videnskabelige rådgivning bifalder en forvaltning, der er baseret på biologiske indikatorer for tendenserne i bestandens sundhed, gives resultaterne af ægundersøgelserne, som er en biologisk indikator for stigninger eller fald i bestanden, med denne forordning en central plads i en fangstkontrolregel, som er blevet risikotestet ved hjælp af videnskabelige modeller. Takket være den revisionsklausul, som er indbygget i planen, kan fangstreglen tilpasses til mere præcise videnskabelige vurderinger, når sådanne foreligger.

Generel baggrund

I 2002 undertegnede medlemsstaterne handlingsplanen fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg). Handlingsplanen indeholder en forpligtelse til at genopbygge bestandene til et niveau, der sikrer et maksimalt bæredygtigt udbytte, senest i 2015.

Under 2002-reformen af den fælles fiskeripolitik blev Kommissionen og Rådet endvidere enige om at indføre flerårige planer og genopretningsplaner for fiskeressourcer af interesse for Fællesskabet. Der er blevet opstillet planer for de fleste torskebestande i EF-farvande, to kulmulebestande, to jomfruhummerbestande, to tungebestande, rødspætte- og tungebestandene i Nordsøen og sildebestanden vest for Skotland.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik opstiller de generelle rammer for en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.

Med Kommissionens forordning (EF) nr. 1542/2007 indføres der regler om landing, vejning og inspektion for sild, makrel og hestemakrel. Det vil være nødvendigt at udvide forordningens anvendelsesområde, så det kommer til at omfatte alle fangstområder for vestlig hestemakrel.

Rådets forordning (EF) nr. 850/1998 om tekniske foranstaltninger indeholder specifikke bestemmelser om landing af hestemakrel, der ikke opfylder mindstemålene, og begrænser anvendelsen af automatisk klassificeringsudstyr om bord på fartøjer, der fisker efter denne art.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslagets mål om bæredygtig udvikling er i overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitik, især de dele af politikken, der vedrører beskyttelse af naturlige levesteder og bevarelse af naturressourcerne.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og deltagernes generelle profil

Parterne blev hørt ved at kommunikere med Det Regionale Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande (PelRAC). Dette organ er blevet oprettet med henblik på høring af parter, som har en interesse i den fælles fiskeripolitik med hensyn til pelagiske fiskebestande. Dets medlemmer repræsenterer fangstsektoren (fartøjsejere, fiskere, der

driver fiskeri i mindre målestok, ansatte fiskere og producentorganisationer), forarbejdningsevne og handlende, miljø-ngo'er, akvakulturproducenter og fritidsorganisationer. Da initiativet til en forvaltningsplan for vestlig hestemakrel kom fra PelRAC selv, fandt drøftelserne sted i 2007 og 2008 i PelRAC's arbejdsgruppe II (som beskæftiger sig med blåhvilling, brisling og hestemakrel) og med dets eksekutivkomité efter den formelle fremlæggelse af PelRAC's forslag.

Kommissionen meddelte også medlemsstaterne, at den havde til hensigt at formalisere PelRAC's forslag, under de seneste drøftelser om en ændring af TAC-områderne for almindelig hestemakrel, som er en forudsætning for, at en fangstkontrolregel kan baseres på udviklingen af en bestandsspecifik TAC og på de bestandsspecifikke ægundersøgelser. Der har siden maj 2008 været drøftelser med medlemsstaterne og med Komitéen for Fiskeri og Akvakultur.

Sammendrag af svarene og hvordan der er taget hensyn til dem

Ekspertbistand

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Der er indhentet ekstern ekspertbistand fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) vedrørende den langsigtede forvaltning af fiskeressourcer af interesse for Det Europæiske Fællesskab. Denne organisation indsamler ekspertise fra fiskeriforskere, hvoraf de fleste arbejder i de nationale fiskerilaboratorier i medlemsstaterne, og giver systematisk og standardiseret rådgivning til Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne. Rådgivningen fra ICES er blevet forelagt for Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Gydebiomassen for den vestlige bestand af hestemakrel var domineret af en exceptionelt stor 1982-årgang (ca. 18 gange større end langtidsgennemsnittet). Denne årgang er gradvis blevet fisket ned, mens rekrutteringen har været lav, hvilket har medført en konstant nedgang i gydebiomassen, siden den toppede i 1988, hvorefter tendensen igen i det mindste har været stabil siden 2001. Fiskeridødeligheden for denne bestand vurderes som lav, og rekrutteringen til bestanden i 2001 anses for at være særlig stor, hvilket giver en solid reproduktionsevne i en vis tid endnu. Den langvarige nedgang, en omlægning af store dele af fiskeriet til juvenile fisk, en gydeadfærd, hvor antallet af æg ikke ligger fast inden gydesæsonen, og utilstrækkelig prøvetagning af fiskeriet gør det svært at rådgive om en bæredygtig forvaltning baseret på tidsserier af fangster og på den anslåede ægproduktion. Som svar på en fælles anmodning fra EU og Norge til ICES om "rådgivning om passende forvaltningssystemer, herunder forvaltningsstrategier, mål og hensyn til økosystemer" for bestanden blev en række metoder til vurdering og forvaltning af bestanden på grundlag af en simuleringsundersøgelse for første gang evalueret i 2005³.

³

Report of the *ad hoc* Group on Long Term Advice (AGLTA). (2005b) 126. 12.-13. april 2005, ICES Headquarters. ICES-dokument CM 2005/ACFM: 25.

I 2006 rådgav ICES for første gang om, at fangstkontrolregler baseret på tendensen i oplysningerne fra ægundersøgelserne var lovende⁴. I studiegruppen for forvaltningsstrategier blev der foretaget en række simuleringer i 2006 og 2007 i overensstemmelse med EU's og Norges fælles anmodning⁵. På grundlag af dette arbejde og med hjælp fra en særskilt forskergruppe forelagde PelRAC Kommissionen et udkast til forvaltningsplan i juli 2007⁶. Kommissionen bad ICES om en evaluering af denne plan. ICES konkluderede i 2007, at planen var i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet på kort sigt, men ikke i senere faser af simuleringsperioden på 40 år. ICES har baseret sin seneste rådgivning på den foreslåede plan⁷. STECF har tilsluttet sig ICES' konklusioner⁸.

Et forskningsprojekt vedrørende bestanden af hestemakrel blev også finansieret af Det Europæiske Fællesskab⁹. Dette forslag er baseret på den modtagne rådgivning.

Offentliggørelse af eksperternes råd

Rådgivningen fra ICES og STECF er offentligt tilgængelig på deres respektive websteder (www.ices.dk og fishnet.jrc.it/web/stecf).

Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen er baseret på tre slags input:

- Konsultationer med PelRAC, baseret på videnskabelige modeller for fangstkontrolregler
- Biologiske analyser foretaget af STECF og ICES
- En økonomisk analyse af de fartøjskategorier, som deltager i fiskeriet, baseret på oplysninger, der er indsamlet i Kommissionens årlige økonomiske rapporter om udvalgte EF-fiskerflåders resultater.

⁴ ICES, 2006. Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2006. ICES Advice, Book 9, s. 7.

⁵ ICES SGMAS Report 2007. Report of the Study Group on Management Strategies (SGMAS), s. 28. ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ På grundlag af undersøgelsen "Towards a management plan for western horse mackerel", Ad hoc group of scientists in collaboration with members of the Pelagic RAC, Pelagic RAC et al., 2007.

⁷ ICES, 2007. Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2007. ICES Advice, Book 9, s. 13 og 55.

⁸ Report of the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries. Review of scientific advice for 2007. Consolidated advice on stocks of interest to the European Community in the ICES areas, endorsed at the 26th STECF Plenary session November 2007, <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>.

⁹ HOMSIR project, A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (*trachurus trachurus*) stock structure analysis, QLK5-Ct1999-01438. Et resumé gives af Abaunza et al., Stock identity of horse mackerel (*Trachurus trachurus*) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches, Fisheries Research 89 (2008) 2, 196.

Konsekvensanalysen kan findes på GD MARE's hjemmeside og på Kommissionens websted for konsekvensanalyser.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for etablering af langsigtede planer er artikel 37 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget hører ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet anvendes derfor ikke.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Det indfører en regel for fastsættelsen af de årlige fiskerimuligheder, som skaber forudsigelighed for den private sektor og indfører grænser for fangsten, som følger bestandens biologiske tilstand.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at forvaltningsforanstaltningerne skal evalueres hvert sjette år fra datoen for forordningens ikrafttræden.

Det fremgår af den videnskabelige rådgivning, at planen er forsigtig og giver en meget lav risiko for tilbagegang i bestanden på kort sigt. Grunden til forbeholdet om, at denne udtalelse kun gælder for situationen på kort sigt, er, at fangstkontrolreglen sikrer en minimumsfangst på 54 % af de seneste fangstbegrænsninger, også i tilfælde, hvor rekrutteringen til bestanden konstant slår fejl. Den første fastsættelse af TAC'en – for 2010 – vil være baseret på den positive tendens, som stammer fra ægundersøgelsen for 2007. Den anden fastsættelse af TAC'en vil blive tilpasset, så den tager hensyn til de foreløbige resultater fra ægundersøgelsen for 2010. Denne TAC vil derefter blive videreført to gange. Efter den anden tilpasning af TAC'en (for 2014) vil der blive foretaget en revision, som sikrer, at fangstkontrolreglen kan tilpasses til eventuelle usædvanligt stærke signaler om tilbagegang i bestanden. Når den videnskabelige rådgivning viser, at de fangstregler, som er baseret på ægundersøgelserne, ikke længere er i stand til at sikre en forsigtig udnyttelse, kan Rådet desuden når som helst beslutte at ændre referencepunktet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af den handlingsplan, der blev vedtaget på FN's verdenstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, har Det Europæiske Fællesskab bl.a. forpligtet sig til at bevare eller genoprette bestandene på et niveau, hvor det maksimale bæredygtige udbytte kan opnås, således at disse mål for nedfiskede bestande kan nås snarest og om muligt senest i 2015. I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹² skal den fælles fiskeripolitik sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) Økonomisk set er den vestlige bestand den vigtigste bestand af hestemakrel, der lever i EF-farvande. De biologiske oplysninger om denne bestand er ikke tilstrækkelige til, at der kan foretages en fuldstændig bestandsvurdering, som ville gøre det muligt at fastsætte et fiskeridødelighedsmål vedrørende det maksimale bæredygtige udbytte og relatere de samlede tilladte fangstmængder til de videnskabelige fangstprognoser. Det indeks over ægmængder, som siden 1977 har været beregnet i treårige internationale undersøgelser, kan anvendes som en biologisk indikator for udviklingen i bestandsstørrelsen.
- (3) Rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) viser, at en fangstkontrolregel baseret på tendensen i ægmængden fra de tre seneste ægundersøgelser vil sikre en bæredygtig forvaltning af bestanden.

¹⁰ EUT C ... af ..., s.

¹¹ EUT ...

¹² EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- (4) I en række år siden 2003 har forsigtig videnskabelig rådgivning vist, at fangsterne af vestlig hestemakrel bør ligge under 150 000 ton pr. år, idet det antages, at det vil betyde, at udnyttelsen vil være bæredygtig, selv hvis der fortsat ikke sker en exceptionelt stor rekruttering. En fangstkontrolregel bør baseres ligeligt på denne forsigtige rådgivning og på en videreført TAC, justeret med en faktor, som afspejler tendenserne i ægproduktionen.
- (5) Fangstkontrolreglerne skal tage hensyn til udsmid, herunder sluppet fisk, fordi alle fisk, der fjernes fra bestanden, har relevans.
- (6) De områder, for hvilke der hvert år fastsættes begrænsninger for den samlede fangst af hestemakrel, er ikke sammenfaldende med den geografiske udbredelse af bestanden af almindelig hestemakrel. Med henblik på at fastsætte fiskerimulighederne for 2009 har Rådet og Kommissionen forpligtet sig til at omlægge disse TAC-områder, hvilket vil gøre det muligt for denne plan at fungere effektivt.
- (7) Bestanden findes hovedsagelig i EF-farvande og norske farvande. Norge har interesse i udnyttelsen af den vestlige bestand af hestemakrel. Bestanden er endnu ikke underlagt fælles forvaltning.
- (8) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning overholdes, bør der vedtages specifikke kontrol- og overvågningsforanstaltninger ud over de foranstaltninger, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹³, og de foranstaltninger, som er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1542/2007 af 20. december 2007 om landings- og vejningsprocedurer for sild, makrel og hestemakrel¹⁴. Disse foranstaltninger bør navnlig modvirke fejlrapportering af områder og arter.
- (9) Der bør foretages en periodisk evaluering af planen, og når en sådan evaluering viser, at fangstkontrolreglerne ikke længere garanterer en forsigtighedstilgang til forvaltningen af bestanden, bør det sikres, at planen tilpasses.
- (10) Med henblik på artikel 21, litra a), nr. i) og iv), i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond¹⁵ bør planen være en genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹⁶, når gydebestandens størrelse anslås at være på under 130 % af den størrelse, den havde i 1982, hvor der var en exceptionelt stor rekruttering, mens den bør være en forvaltningsplan i alle andre tilfælde. En gydemasse på 130 % af den størrelse, den havde i 1982, svarer til forsigtighedsniveauet for gydebiomassen.
- (11) Fastsættelsen og tildelingen af fiskerimuligheder og fastsættelsen af de biologiske referencer har afgørende betydning i den fælles fiskeripolitik og har direkte indflydelse på den socioøkonomiske situation for medlemsstaternes fiskerflåder. Rådet bør

¹³ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

¹⁴ EUT L 337 af 21.12.2007, s. 56.

¹⁵ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

¹⁶ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

forbeholde sig ret til at udøve sine gennemførelsesbeføjelser direkte i relation til disse spørgsmål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Med denne forordning fastlægges der en langsigtet plan for bevarelse og forvaltning af den vestlige bestand af hestemakrel (i det følgende benævnt "planen").

Artikel 2

Anvendelsesområde

Planen finder anvendelse på den bestand af hestemakrel, der lever i EF-farvandene og de internationale farvande i ICES-afsnit IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VIIa, b, c, e, f, g, h, j, k og VIIIa, b, c, d, e.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "ICES": Det Internationale Havundersøgelsesråd, og "ICES-afsnit": et fiskeristatistisk område som defineret af ICES
- b) "vestlig hestemakrel": hestemakrel fra den bestand, som er nævnt i artikel 2
- c) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC): den mængde vestlig hestemakrel, som hvert år kan fiskes og landes
- d) "samlet udtag": den mængde vestlig hestemakrel, som fjernes fra havet, omfattende den gældende TAC og et skøn over udsmidte fisk, beregnet for det pågældende år i henhold til denne forordnings bestemmelser
- e) "ægundersøgelsesindeks": det anslåede antal hestemakrelæg, som følger af den treårige internationale ægundersøgelse for makrel og hestemakrel i Atlanterhavet, delt med 10^{15}
- f) "sluppet fisk": fisk, som er fanget og derefter sluppet ud i havet igen uden at blive bragt om bord på fartøjet.

KAPITEL II

MÅL FOR LANGSIGTET FORVALTNING

Artikel 4

Planens mål

Planens mål er at bevare biomassen for vestlig hestemakrel på et niveau, som sikrer en bæredygtig udnyttelse, og at opnå det størst mulige udbytte på lang sigt. I den forbindelse bør fangstkontrolreglerne baseres ligeligt på forsigtig rådgivning, som gives for gennemsnitlige rekrutteringsbetingelser, og på den seneste samlede tilladte fangstmængde, justeret med en faktor, som afspejler den seneste tendens i bestandsstørrelsen målt på grundlag af ægproduktionen.

KAPITEL III

FANGSTREGLER

Artikel 5

Procedure for fastsættelse af TAC'en

1. Med henblik på at nå målet i artikel 4 træffer Rådet hvert år efter proceduren i artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og efter høring af STECF beslutning om TAC'en for vestlig hestemakrel for det følgende år.
2. TAC'en fastsættes i overensstemmelse med dette kapitel.

Artikel 6

Beregning af TAC'en

1. TAC'en beregnes ved fra det samlede udtag, som er beregnet i henhold til artikel 7 og 8, at trække en mængde fisk svarende til det udsmid, herunder sluppet fisk, som har fundet sted i året før det år, hvor den seneste videnskabelige vurdering blev foretaget, som skønnet af STECF.
2. Når STECF ikke er i stand til at foretage et skøn over mængden af udsmid, herunder sluppet fisk, for året før det år, hvor den seneste videnskabelige vurdering blev foretaget, svarer fradraget til den højeste relative mængde af udsmid, herunder sluppet fisk, som videnskabeligt skønnes at have fundet sted inden for de sidste 15 år, dog mindst 5 %.
3. Når TAC'en beregnes på grundlag af det samlede udtag, som er beregnet foreløbigt i henhold til artikel 7, stk. 3, tilpasses den i løbet af det år, hvor den anvendes, til den endelige beregning af udtaget.

Artikel 7

Beregning af det samlede udtag for et år, som følger efter en ægundersøgelse

1. Når TAC'en skal fastsættes for et år, som følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, beregnes det samlede udtag på grundlag af følgende elementer:
 - a) en konstant faktor på 1,07, som afspejler den endelige stigning i det samlede udtag som simuleret i underliggende matematiske modeller, der sigter mod at maksimere det årlige udbytte uden at bringe målet om at holde risikoen for en nedgang i bestandens størrelse på et meget lavt niveau i fare
 - b) den TAC, som er fastsat for det år, hvor ægundersøgelsen blev foretaget, i det følgende benævnt "reference-TAC'en"
 - c) en vægtningsfaktor, som er fastsat i overensstemmelse med bilaget, og som afspejler tendensen i bestandsstørrelsen på grundlag af ægundersøgelsesindekserne
 - d) en mindstemængde for det samlede udtag, herunder skøn over udsmid, på 75 000 ton.
2. Det samlede udtag, som der henvises til i stk. 1, beregnes ved hjælp af følgende formel:
$$1,07 * (75\,000 \text{ ton} + (\text{reference-TAC'en} * \text{vægtningfaktoren}) / 2)$$
3. Når der kun foreligger en foreløbig beregning af det seneste ægundersøgelsesindeks, beregnes det samlede udtag i henhold til stk. 1 og 2 på grundlag af det foreløbige indeks, og det tilpasses til det endelige resultat af ægundersøgelsen i løbet af det år, hvor den relevante TAC anvendes.

Artikel 8

Beregning af det samlede udtag for de følgende år

1. Når TAC'en skal fastsættes for et år, som ikke følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, er det samlede udtag lig med det samlede udtag, som er beregnet for det foregående år.
2. Hvis der er gået mere end tre år siden den seneste ægundersøgelse, regnet fra det år, for hvilket TAC'en skal fastsættes, nedsættes det samlede udtag imidlertid med 15 %, medmindre STECF udtaler, at en sådan nedsættelse ikke er hensigtsmæssig, og i så fald er det samlede udtag lig med det foregående samlede udtag, eller det beregnes med en lavere nedsættelse baseret på STECF's rådgivning.

Artikel 9

Overgangsregel for fastsættelse af TAC'en

1. Når den første TAC, som skal fastsættes i henhold til artikel 6 og 7, vedrører et år, som ikke følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, beregnes

TAC'en i henhold til de nævnte artikler, som om den seneste ægundersøgelse havde fundet sted det foregående år.

2. Når den reference-TAC, som skal bruges til at beregne den første TAC, blev fastsat for områder, som adskiller sig fra de områder, der er nævnt i artikel 2, beregnes reference-TAC'en under hensyn til den seneste videnskabelige rådgivning om passende fangstmængder eller, hvis der ikke foreligger en sådan rådgivning, de seneste fangstmængder vedrørende de ICES-afsnit, som er nævnt i artikel 2.

Artikel 10

Tilpasning af foranstaltningerne

Hvis STECF udtaler, at de ægundersøgelsesindekser, som er defineret i artikel 3, litra e), vægtningen heraf, jf. artikel 7, stk. 1, litra c), eller den konstante faktor, som er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra a), ikke længere er hensigtsmæssige med henblik på at sikre en meget lav risiko for nedfiskning af bestanden og et højt udbytte, fastsætter Rådet nye værdier for disse elementer.

KAPITEL IV KONTROL OG OVERVÅGNING

Artikel 11

Særlig fiskeritilladelse

1. For at kunne fiske efter vestlig hestemakrel skal fartøjer have en særlig fiskeritilladelse udstedt efter Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser¹⁷.
2. Det er forbudt for fiskerfartøjer, som ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse som omhandlet i stk. 1, at fiske efter hestemakrel eller beholde hestemakrel om bord under fangstrejser, der indebærer fartøjets tilstedeværelse i et af de ICES-afsnit, som er nævnt i artikel 2.
3. Hver medlemsstat opstiller og ajourfører en liste over fartøjer med særlig tilladelse, jf. stk. 1, og stiller den til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater på sit officielle websted.

Artikel 12

Krydskontrol

1. Medlemsstaterne foretager med hensyn til vestlig hestemakrel den administrative krydskontrol og efterprøvning af oplysninger, som er nævnt i artikel 19 i forordning

¹⁷ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

(EØF) nr. 2847/93. Der lægges særlig vægt på muligheden for, at andre små pelagiske arter end hestemakrel indrapporteres som hestemakrel og omvendt.

2. For fiskerfartøjer, der er udstyret med et fartøjsovervågningssystem (FOS), skal medlemsstaterne på grundlag af en repræsentativ stikprøve ved hjælp af FOS-data kontrollere, at de data, som fiskeriovervågningscentre (FOC) modtager, svarer til de aktiviteter, der er registreret i logbogen. Sådan krydskontrol skal registreres elektronisk og opbevares i tre år. Der lægges særlig vægt på, at der er sammenhæng i områdedata vedrørende aktiviteter, som er observeret i de områder, hvor grænserne for bestandene af hestemakrel mødes, nemlig ICES-afsnit VIIIc og IXa, IVa og IVb, VIIe og VIId.
3. Hver medlemsstat holder kontaktoplysningerne for indsendelse af logbøger og landingsopgørelser ajour og stiller dem til rådighed for offentligheden, navnlig på sit officielle websted.

KAPITEL V OPFØLGNING

Artikel 13

Evaluering af planen

På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af Det Regionale Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande evaluerer Kommissionen planens indvirkning på vestlig hestemakrel og på fiskeriet efter denne bestand senest i det sjette år for denne forordnings anvendelse og dernæst hvert sjette for denne forordnings anvendelse og foreslår om nødvendigt relevante foranstaltninger til ændring af planen.

KAPITEL VI AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Bistand under Den Europæiske Fiskerifond

1. For de år, hvor gydebestanden videnskabeligt skønnes at være på mindst 130 % af den størrelse, den havde i 1982, skal planen betragtes som en forvaltningsplan i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1198/2006.
2. For de år, hvor gydebestanden videnskabeligt skønnes at være på mindre end 130 % af den størrelse, den havde i 1982, skal planen betragtes som en genopretningsplan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG
Beregning af vægtningsfaktoren i artikel 7, stk. 1, litra c)

1. Vægtningsfaktoren i artikel 7, stk. 1, litra c), fastsættes som følger på grundlag af den tendens, som er beregnet i overensstemmelse med punkt 2 i dette bilag:
 - a) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er lig med eller mindre end $-1,5$, er vægtningsfaktoren 0.
 - b) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er større end $-1,5$ og mindre end 0, er vægtningsfaktoren lig med $1 - (-2/3 * \text{tendensen})$.
 - c) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er lig med eller større end 0, er vægtningsfaktoren lig med $1 + (0,8 * \text{tendensen})$.
 - d) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er større end 0,5, er vægtningsfaktoren 1,4.
2. Tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser beregnes efter følgende formel:

$$(\text{ægundersøgelsesindeks 3} - \text{ægundersøgelsesindeks 1}) / (3 - 1),$$

hvor de tre seneste ægundersøgelsesindekser stilles op som punkt 1, punkt 2 og punkt 3 på x-aksen i et koordinatsystem, således at ægundersøgelsesindeks 3 er det seneste ægundersøgelsesindeks, og ægundersøgelsesindeks 1 er det ægundersøgelsesindeks, som er skønnet seks år tidligere.